

YÜZONBİR

Gülnihal Yıldız'ın **Zahmetsiz Şeyler** adlı kişisel sergisi **24 Ekim**'de **YÜZONBİR**'de kapılarını açtı. Sergi **22 Kasım 2025** tarihine kadar ziyaret edilebilir.

Zahmetsiz Şeyler, resmin sınırlarını yeniden düşünürken izleyici bedeniyle kurduğu ilişkinin politikasını tartışmaya açıyor. Yıldız burada resmin 'temsil' işlevini tersine çevirir: resim artık yalnızca gösteren değil, göreni içine alan, görenin imgesini bünyesine çağırarak bir yüzeye dönüşür. Bu dönüşüm, duralit üzerindeki altın, gümüş ve bronz kaplamanın ışığı yakalama ve yansıtma performansı ile hem malzemenin fiziksel ağırlığını hem de yüzeyin ontolojik şeffaflığını sınar.

Sergi mekânında klasik duvar kurgusu ile yere serilmiş nesnellik yan yana durur — fakat bu paralellik bir karşıtlık yaratmaz; aksine birbirini tamamlayan bir olgu yaratır. Yüksekte konumlanmış bir işin yanına bırakılan boşluk, göz hizasında yerleştirilmiş yuvarlak yansıtıcı yüzey ve zemindeki kaldırım taşlarının aşınmış dokusu, bakışı çoğaltan ve yönlendiren bir dağılım sunar. Bu dağılımda izleyici, pasif bir alıcı olmaktan çıkar; eğilir, dolaşır, geri çekilir; her jest yeni bir kompozisyon üretir. Böylece sergi, tekilliklerin bir araya gelmesiyle örülen kolektif bir tablo hâline gelir — büyük bir resim, izleyicinin hareketiyle canlı kalan bir kompozisyon.

Ritmik ilişkiler serginin kılcal damarını oluşturur. Her bir resmin içsel kompozisyonu kendi bağımsız dili ile konuşurken, ardışık yerleşimlerde birbirini takip eden motifler, yatay ve dikey bölünmeler aracılığıyla kolektif bir ritm inşa eder. Bu akrabalık duygusu — parçaların birbirini anlama ve tamamlama potansiyeli — izleyicinin mekânda ilerlemesiyle açığa çıkar. Resimler birbirini gözetler; izleyici bu gözetleyişin tam ortasında, tıpkı bir ressamın jestini devralır gibi yeni biçimler kurgular.

Malzemeye ve yüzey performansına dair seçimler, serginin politik boyutunu görünür kılar. Duralitin düzlüğü ile kaplamanın metalik parlaklığı arasındaki gerilim, eserin hem dayanıklılığını hem kırılganlığını gösterir. Yansıtıcı yüzeylerin izleyiciyi bünyesine katması, görünürlük iktidarlarını sorgular: kim bakar, kim görünür kılınır? İzleyici, kendi imgesinin esere dahil edilmesiyle hem özne hem nesne haline gelir; bu eşzamanlılık, sergiyi politik bir aynaya çevirir.

Gülnihal Yıldız'ın yaklaşımı, resmin heykelsiliğe dönüştürülmesi iddiasından kaçınır; onun için resim — kendi düzleminde — tahakkuk eder. Ancak mekânla ilişkisi, eseri statik bir obje olmaktan çıkarıp performatif bir alan hâline getirir. Eserler "bitmiş ama yükselmemiş" bir eşitlik alanı önerir: tek bir iş haricinde yükselen bir hiyerarşi yoktur; böylelikle kolektif bir görünürlük politikası tesis edilir.

Zahmetsiz Şeyler, yüzeyin, zamanın ve bedenin birbirini dönüştürdüğü bir deneyim olarak okunmalıdır. izleyici yalnızca bakmaz; bakarken yeniden biçimlenir. Sergi, bakışın sınırlarını zorlayarak resmin ve izleyicinin ortak üretimini ortaya koyar — her bakanın gördüğü biricik kompozisyonu açığa çıkarır.

Sanatçı ve Kairos Galerisi'nin izniyle

Daha fazla bilgi için yuzonbir.imc@gmail.com adresinden bize ulaşabilirsiniz.

 yuzonbir.space

Hacı Kadın Mah. Atatürk Blv. İMÇ 5. Blok, No 5556

